

ment, at man af Hensyn til de Beboere, som eje Jord paa begge Sider af Landgrænsen, burde bemyndige Ministeren til at give Dispensation lige over for disse Folk. — Med Hensyn til Kontrollen med denne Lovs Overholdelse har jeg i Aar tilføjet, at Kontrollen ogsaa skulde overdrages til Fabrikinspektorerne foruden til de i det tidligere Lovforslag nævnte: Veterinærpolitiet, Toldvæsenet og Inspektorerne ved Smør- og Margarinekollen; Fabrikinspektorerne ville vistnok kunne yde værdifuld Assistance med Hensyn til Kontrollen, hvilken efter mit Skøn ganske vist bliver et ret vanskeligt Punkt at gøre effektivt.

Jeg kommer nu til en ganske ny Paragraf, som jeg har tilladt mig at foreslaa det høje Ting. Den gaar nemlig ud paa at komme Yvertuberkulosen til Livs, denne ubetinget mest farlige og mest smittebringende Form for Tuberkulosen hos Hornkvæget. Da Yvertuberkulosen har en vis Betydning for Landbruget, skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse oplæse hele Paragraffen: „Køer, der ere angrebne af Tuberkulose i Yveret, skulde dræbes ved offentlig Foranstaltning. Slagtningen skal foregaa under Veterinærpolitiets Kontrol eller i et offentligt Slagtehus. I Erstatning for det nedslagne Dyr tilkommer der Ejeren et Beløb svarende til $\frac{1}{4}$ af Dyrets Slagteværdi, beregnet efter Dagspris og slagtet Vægt i Overensstemmelse med derom af Landbrugsministeren fastsatte Regler. For den Del af Kødet, der af Dyrlægen erklæres for utjenligt til Menneskeføde, tilkommer der Ejeren en yderligere Erstatning af Halvdelen af det kasserede Køds Værdi, beregnet paa foranførte Maade. Den Del af Kødet, der erklæres for tjenligt til Menneskeføde, overlades Ejeren til fri Raadighed.

Erstatningen udredes af Statskassen.“ Der indeholdes ganske vist i Loven af 14de April 1893 visse Bestemmelser med Hensyn til Yvertuberkulose, idet dens § 11 gaar ud paa, at med Hensyn til Tuberkulose hos Kvæget (derunder ogsaa Kvægets Yvertuberkulose) gøres det til Pligt

a) ikke at lade Dyr, der øjensynligt lide af Tuberkulose, føre paa Markeder, til Dyrskuer, paa fremmede eller fælles Græsgange, i fremmede Stalde eller andre Samlingssteder for Kreaturer til Udførsel eller i andet Øjemed, ej heller at afhænde saadanne Dyr undtagen til Slagtning,

b) ikke at afhænde eller at bruge til Menneskeføde Kødet af Dyr, der øjensynligt ere angrebne af Tuberkulose, medmin-

dre det slagtede Dyr med dets Indvolde forinden er undersøgt af en Dyrlæge, og det ved hans Attest godtgøres, at Kødet kan bruges paa denne Maade,

c) ikke at afhænde Mælken af Køer, der lide af Yvertuberkulose, ej heller at anvende den til Menneskeføde eller til Tilvirkning af Levnedsmidler og kun at bruge den i kogt Tilstand til Kreaturføde.

Her er altsaa taget Bestemmelser med Hensyn til Yvertuberkulosen, men jeg tror, at enhver, som kender de faktiske Forhold, vil vide, at disse Bestemmelser ikke have haft overmaade stor Betydning, for ikke at sige grumme liden Betydning. Den rationelle Maade at komme Yvertuberkulosen til Livs paa er selvfølgelig at nedslaa Dyrene. Det er det, jeg har tilladt mig at foreslaa her i Lovforslaget. — Med Hensyn til Erstatningen har jeg ikke fundet, at der var Anledning til at iagttage den ret vidtløftige Fremgangsmaade, som er foreslaaet i Loven af 14de April 1893 § 8, idet det jo her paa Forhaand er givet, at Dyret skal nedslaaes, naar Tuberkulosen er konstateret. Jeg har derfor ment, at det kunde ordnes saaledes, at vedkommende Ejer, naar Dyret bliver nedslaaet, straks faar en Fjerdedel af Dyrets Slagteværdi, og at der ikke behøves nogen Taksation, men at man bestemmer Værdien efter Noteringerne, for Eksempel efter de i Kjøbenhavn offentliggjorte Noteringer af Priserne paa Kød af „ringere Kvalitet“, som foregaa ugentlig for Kjøbenhavns Kreaturkommissionærer; men disse Bestemmelser skulde i øvrigt nærmere udarbejdes af Landbrugsministeriet. Foruden denne Fjerdedel ville Ejerne altsaa faa for den Del af Kødet, der erklæres utjenlig til Menneskeføde, Halvdelen af det kasserede Køds Værdi, medens det, der er tjenligt til Menneskeføde, overlades Ejeren til fri Raadighed. Efter Loven af 14de April 1893 faar Ejeren $\frac{1}{5}$ i Erstatning, og her vil Forholdet jo blive noget lignende, idet han altsaa først faar $\frac{1}{4}$ af Værdien og dernæst han faa Halvdelen af Værdien af Dyrets Kød; det bliver altsaa efter Loven af 14de April 1894 $\frac{16}{20}$, og her bliver det $\frac{15}{20}$. — Jeg har ikke i Bemærkningerne til Lovforslaget opført nogen Sum, som kunde tænkes at ville medgaa til at nedslaa de yvertuberkulose Dyr her i Landet. Det statistiske Materiale, man har i saa Henseende, er ikke meget oplysende; jeg vil nødig sætte en for lav Sum, og paa den anden Side tror jeg ogsaa, man skal være ret forsigtig med at sætte en for rundelig Sum, for ikke at give Lejlighed til at omtale, hvor stærk Yver-